סימן נט

איסור לנתח את המת לצורך רפואה אף לפי צוואתו

בע״ה א׳ דר״ח כסלו תשל״ט

מע״כ ידידי החביב הרב מוהר״ר משה שערער
שליט״א נשיא ומנהל אגודת ישראל באה״ב.

בדבר שנשאל מוואשינגטאן מאפיס של הפרעזידענט בדבר שימוש באברים של המת על פי צואתו לצורך רפואה. הנני משיב בקצרה כי על פי דין התורה שקבלו חז״ל איש מפי איש עד משה רבינו ע״ה שקבלנו מסיני, אין שום אדם בעלים על גופו לצוות שיעשו בגופו, ואפילו רק באבר אחד מאבריו, שום דבר אף לא לצורכי השגת ידיעה לעניני רפואה. וכל שכן שבניו וקרוביו אינם בעלים על זה. וגם בלא זה אסור בהנאה מגופו של אדם (ע״ז כ״ט ע״ב, ערכין ז׳ ע״ב אילו אמרה תנו ידי לבתי מי יהבינן לה) ואפילו מאבר אחד, אלא מחוייבין לקברו תיכף כשאפשר בו ביום (רמב״ם הלכות סנהדרין פרק ט״ו ה״ח, שו״ע יו״ד סי׳ שנ״ז ס״א) בלא שום שינוי בגופו. ואסור לנתח את גופו ואף לא בחתך אחד, אלא צריך לקברו בשלימותו כמו שהיה ברגע שמת. ואף כשלא היה אפשר לקברו בו ביום אלא אחר איזה ימים, או שנשלח לקברו במקום אחר, צריך לקברו בשלימותו כמו שהיה כשמת, (ועי׳ עוד בזה מש״כ